

Велики литерарни конкурс „Аждаје мог детињства“

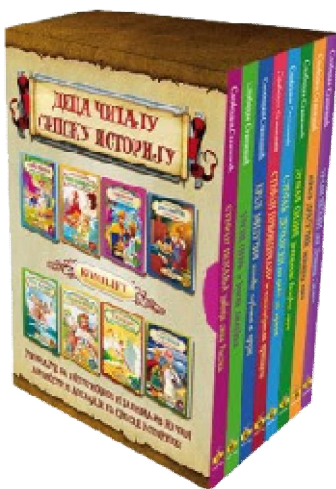
Учитељски факултет у Ужицу Универзитета у Крагујевцу и Интернет клуб вас позивају на учешће у Великом литерарном конкурс у „Аждаје мог детињства“. Конкурс намењен је ученицима млађих разреда основних школа. Циљ је упознавање најмлађих ученика са народном традицијом и развијање и неговање њихових стваралачких компетенција подстакнутих усменом књижевношћу.

На Великом наградном литерарном конкурс у „Аждаје мог детињства“ могу учествовати сви ученици млађих разреда основних школа са територије Републике Србије. Разредни наставници или библиотекари у име учесника Конкурса шаљу њихова литерарна остварења (кратке приче или песме) на тему „Аждаје мог детињства“.

Предвиђене награде за освојено прво, друго и треће место за Велики наградни литерарни конкурс „Аждаје мог детињства“ су комплети књига.

Радове слати на адресу: **Учитељски факултет у Ужицу, Трг Светог Саве 3, 31000 Ужице** или на имејл: azdajice@ucfu.kg.ac.rs

Конкурс траје од 1. априла 2017. године до 15. маја 2017. године. Проглашење победника и уручење награда организоваће се 15. јуна 2017. године.

„За (х)алу се мисли да има од аждахе особиту духовну силу, те лети и води облаке и град наводи на летину.“

Живот и обичаји народа српскога, Вук Стефановић Караџић, Беч 1867.

„Прождрљиво митско биће, неман [...] огромне, несавладиве снаге.“

Речник српскохрватског књижевног језика, Матица српска: Нови Сад/ Загреб, 1967.

„Ала сам ноћас добре воље

Ала ме хоће музика

Ала је митско биће које

Је исто што и аждаја...“

„Ала“, Бајага и инструктори

„Ала се замишљала као чудовиште са огромним устима. У руци је држала велику дрвену кашику којом је јела алама називали оне људе који неумерено једу.“

Слободан Зечевић, Митска бића српских предања, Београд: "Вук Караџић"/Етнографски музеј, 1981.

„Казује се да је ала огромна, с репом који се спушта до земље а главом у облаку. Она је необично снажна [...] прождрљива је и несита...“

Српски митолошки речник, Ш. Кулишић, П. Ж. Петровић, Н. Пантелић, Београд: Нолит, 1970.

„Важна [...] функција змајева била је борба са алама које воде градоносне облаке и изазивају непогоду. [...] Змај је био дужан да обезбеди кишу...“

Слободан Зечевић, Митска бића српских предања, Београд: "Вук Караџић"/Етнографски музеј, 1981.

„У религији, з[мај] је добар демон, заштитник свога племена...“

„Епски јунаци, који су често 'епонимни хероси', обично су змајског порекла и у стању да пошаљу или задрже кишу...“

Веселин Чајкановић, Народна енциклопедија српско-хрватско-словеначка књ. 1., Нови Сад: Штампарија "Будућност", 2001.